

gerninger, der er begået af dem? Jeg synes, man skal tænke sig meget grundigt om, inden man gør det. Jeg vil fraråde det. Jeg mener, det er dem, der skal holdes ansvarlige, også erstatningsmæssigt, over for det, de har forvoldt af ødelæggelser på andres ejendom. Der, hvor det offentlige kan ifalde et erstatningsansvar, skal vi selvfølgelig påtage os det.

Og så er der et andet område. Det er der, hvor der er sket kriminalitet mod personer, personskade. Her har vi et erstatningsansvarsnævn, der kan udbetale erstatninger til folk, der har været udsat for personfarlig kriminalitet. Der mener jeg, der er et andet hensyn at tage her. På det andet område, der har vi forsikringsselskaber. De har deres rolle at spille, men det har skadevolderne også, og det er dem, der primært skal holdes erstatningsansvarlige.

Men det er da klart, at jeg godt forstår anledningen til spørgsmålet, men jeg synes til gengæld, at man skal gennemtænke det godt, og det er også derfor, at hr. Thulesen Dahl flere gange har hørt mig sige, at man skal overveje tingene, for ellers udsætter man sig selv for besyldninger om lovsjusk. Og det skal hr. Thulesen Dahl også huske på.

Hermed sluttede spørgetimen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Justering af afgiftsskalaer m.v. for brugte køretøjer).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 26/10 99. Første behandling 28/10 99. Betænkning 29/10 99. Anden behandling 2/11 99. Tillægsbetænkning 2/11 99. Ændringsforslag nr. 1 af 2/11 99 uden for tillægsbetænkningen af Klaus Kjær (DF). Første del af tredje behandling 4/11 99. Tilføjelse til tillægsbetænkning 10/11 99. Ændringsforslag nr. 6 og 7 af 11/11 99 uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen af skatteministeren (Ole Stavad)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Klaus Kjær (DF).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tilføjelsen til tillægsbetænkningen.

Uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Ole Stavad).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Medlem af Folketinget hr. Klaus Kjær har meddelt mig, at han ønsker at tage det af ham stillede ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen tilbage. Ønsker nogen at optage det? Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Forhandling

Mariann Fischer Boel (V):

Der er jo noget – det vil sikkert være skatteministeren bekendt – der hedder en mandagsbil. En mandagsbil er samlet på et samleband af en udelig, sjusket samlebandsmedarbejder. Og resten af bilens levetid vil det være sådan, at den vil have permanente startproblemer. Den vil rasle. Der vil være evig bøvl med den, og den vil ikke være ret mange penge værd, den dag den skal sælges.

Lovforslag nr. L 58 er et mandagslovforslag. Det er sjusket og uigennemtænkt lovgivning. Aldrig har jeg i de snart 9 år, jeg har været medlem af Folketinget, oplevet noget lignende. Jeg husker CO₂-afgiften, og jeg husker emballageafgiften som noget, vi måtte feje op efter, da lovforslagene var endeligt vedtaget, men prisen, prisen for lovsjusk, bærer L 58.

Der er 200 bilag, hvor der er stillet en byge af spørgsmål. Svarene har ændret sig fra den ene dag til den anden, og vi har nu tre ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen og uden for tillægsbetænkningen. Det vil jeg vove at påstå må være rekord. Det, der var sandhed i går, er ubrugelige postulater i dag.

Vi har jo i hele forløbet lige fra førstebehandlingen koncentreret os meget om EU-medholdeligheden i lovforslaget, og skatteministeren fremsætter nu uden for tillægsbetænkningen et ændringsforslag, der fuldstændig ændrer intentionerne med lovforslaget.

Jeg vil gerne have lov til at citere i forlængelse af den diskussion, vi har haft om EU-spørgsmålet fra andenbehandlingen af lovforslaget, hvor ministeren jo klart nok giver til kende, at

man ikke kan give nogen livsforsikring for, at der ikke er nogen, der vil rejse kritik af forslaget EU-medholdelighed, og så citerer jeg direkte fra forhandlingerne: »Men det ligger lige så klart, at når vi fremsætter et forslag med det indhold, som vi her har til behandling, så har vi som klart udgangspunkt, at det selvfølgelig holder sig inden for de rammer, hvor vi kan bevæge os, og det mener jeg faktisk vi har på rimelig ordentlig, saglig vis argumenteret for i vores kommentarer til Folketingets Skatteudvalg«. Og så får vi så ændringsforslaget i dag, der totalt trækker tæppet væk under de udtalelser fra andenbehandlingen af lovforslaget.

Da skatteministerens forslag, ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen, løser problemet for nogle af forhandlerne, så vil vi fra Venstres side støtte lovforslaget, men vi fastholder stadig væk, at vi ikke støtter hovedlovforslaget på grund af den tilbagevirkende kraft.

Så til sidst til skatteministeren: Jeg synes, det har været en flov affære hele det forløb, der har været omkring L 58, og det har været en sag, som bestemt ikke har været med til at højne respekten for det arbejde, der bliver udført hverken i Skatteministeriet eller i Folketingssalen. Så jeg håber, at vi hurtigt kan få lagt minderne om det her forslag bag os.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi har her at gøre med en klassisk historie om ubrugelig lovgivning, og med en ekstremt nidkær skatteminister, som, lader det til, opfatter det som sin politiske livsmission at hive flest mulige penge på mere eller mindre umulige måder ud af folks lommer.

Efter at vi i salen, i udvalget, i offentligheden har haft en stor, intensiv debat om det her emne, sidder vi jo nu tilbage med et forslag, som slet, slet ikke ligner det oprindelige forslag fra skatteministeren. Det er vi selvfølgelig taknemmelige for, men hvad er det for en historie, der ligger bag ved det? Det er dybt, dybt tragisk, at vi har haft en skatteminister her, som har villet handle ud fra helt forkerte demokratiske principper. Helt uantageligt har man villet lovgive med tilbagevirkende kraft. Det er der jo altid diskussion om her i salen, og det er der mange debatter frem og tilbage om.

Men her er kendsgerningen jo klart den, at nogle borgere i lovligt øjemed og med det formål at tjene nogle penge – det er jo stadig væk lovligt her i Danmark, endnu da i hvert fald – og også med det formål at hente en bil hjem til

sig selv, har importeret nogle biler, hvor der ikke var noget som helst i lovgivningen, som fortalte, at man ikke måtte gøre det. Så lovgiver man altså så med tilbagevirkende kraft. En masse mennesker er kommet i klemme økonomisk og menneskeligt.

Det er kun et EU-spørgsmål, det er kun efter krav fra EU og også pga. muligheden for at behandle folk ligeligt, at man har oplevet skatteministeren i det her kolossale tilbageslag, som nærmer sig det eklatante, ydmygende nederlag i forhold til det oprindelige forslag. Det synes jeg selvfølgelig er meget beklageligt. Det handler ikke kun om politik. Det handler om nogle signaler om, at man ikke bare skal kunne skalte og valte med borgerne her fra Folketingssalen, altså at man ud fra anstændige retsprincipper skal kunne behandle folk på en ordentlig, demokratisk måde. Eksempelvis at man, hvis man har villet indgå en lovlig forretning, så ikke bliver straffet med tilbagevirkende kraft. At man, hvis man f.eks. har villet importere en bil til eget formål, så ikke lige pludselig oplever en skatteminister, der som en tyv om natten laver et forslag kl. midnat, som siger, at det kan man altså lige pludselig ikke mere, uden at man skal betale en frygtelig masse penge.

Så derfor er det da ret og rimeligt, at det er landet på en nogenlunde fornuftig måde. Vi har i Det Konservative Folkeparti stadig væk tænkt os at stemme imod forslaget, for det strider stadig væk mod almindelige demokratiske principper. Men det er sørgeligt, det her forløb vi skulle igennem, og det håber jeg at skatteministeren har lært noget af.

Klaus Kjær (DF):

Vi har i udvalget gang på gang både skriftligt og mundtligt spurgt, om det her forslag nu også var helt i overensstemmelse med EU-reglerne; om det kunne tænkes at være en teknisk handelshindring. Hver gang har vi fået det svar, at det fuldstændig var i overensstemmelse med EU-reglerne, og at det havde man undersøgt osv.

I sidste øjeblik får skatteministeren kolde fødder og spørger lige for en sikkerheds skyld, hvorefter man får et vink med en vognstang om, at her har Danmark en dårlig sag, hvis man opretholder forslaget om afgiften på katalysatorer.

Det har nu medført, at skatteministeren senest har stillet det ændringsforslag, at afgiften nedsættes til 610 kr., og det er selvfølgelig også

baggrunden for, at Dansk Folkeparti har trukket sit forslag om eftermontering af katalysatorer – at de så skulle være afgiftsfri. For hvem er i dag interesseret i på frivillighedens basis at eftermontere en katalysator, når afgiften kun er 610 kr.?

Det her forslag har der været brugt meget tid og mange ressourcer på, og det lader til at løbe fuldstændig ud i sandet. Jeg kan tilkendegive her ved tredjebehandlingen, at vi selvfølgelig støtter samtlige ændringsforslag fra ministeren, herunder også det seneste omkring afgiften på katalysatorer. Så stemmer vi i øvrigt mod det samlede lovforslag.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Skatteministeren må have nogle meget røde ører over den behandling, som han har udsat Folketinget for. Det synes, som om skatteministeren overhovedet ikke har haft styr på denne sag – ændringsforslag på ændringsforslag på ændringsforslag. Og nu kommer vi så frem til et forslag – vi støtter selvfølgelig skatteministerens ændringsforslag – som indeholder utrolig lidt.

Men eftersom dette »lidt« forsat er en lovgivning med tilbagevirkende kraft, så stemmer vi altså imod. Men jeg indrømmer, at indholdet er blevet utrolig tyndt, og derfor kan jeg næsten overraskes over, at skatteministeren ikke trækker sit lovforslag, så vi kunne få et ordentligt lovforslag frem for dette ingenting med tilbagevirkende kraft.

Kim Behnke (FRI):

Da vi startede tredjebehandlingen af dette lovforslag, gik skatteministeren på talerstolen, umiddelbart før debatten gik i gang, og erklærede, at for så vidt angår katalysatorspørgsmålet, ville ministeren inden for en uges tid finde en nærmere afklaring.

Jeg gik umiddelbart derefter på talerstolen, og med henvisning til udtalelser, der var faldet fra henholdsvis FDM og Statens Bilinspektion i Århus, bad jeg om at få forhandlingerne afbrudt, fordi jeg mente, at med ministerens indlæg og udtalelserne fra FDM og Statens Bilinspektion, så var det godtgjort, at forslaget lå i en stand, der var uegnet til videre behandling.

Meget utraditionelt valgte skatteministeren så at gå på talerstolen og sige til Folketinget, at man roligt kunne tredjebehandles og endeligt vedtage forslaget. Heldigvis viste der sig et flertal i Folketinget, der var villigt til at stoppe

behandlingen. Hvis ikke behandlingen var blevet stoppet – hvis man havde gjort, som skatteministeren gerne ville – så havde vi i dag haft en lovgivning, som var i strid med EU-retten, hvor Danmark stod over for at ville kunne blive indbragt for EF-Domstolen.

Det må derfor være underligt at være skatteminister i dag. Dels er hans forslag som et løg blevet pillet fra hinanden, så det, der er tilbage, lovgivningsmæssigt er noget rod, og det er indholdsmæssigt komplet overflødig. Men hvad meget værre er: Forslaget vil alligevel få den konsekvens, at en lang række virksomheder vil blive bragt i økonomisk uføre. De vil måske miste deres virksomhed på den her konto. De vil blive bragt i personlig gæld, og hvad deraf følger.

Øg spørgsmålet er så: Hvorfor skal disse mennesker bringes i uheld af skatteministeren? Er det, fordi landet stander i våde? Er det, fordi vi samfundsøkonomisk har brug for nogle penge? Eller er det, fordi der er en miljøbegrundelse? Svaret er nej hele vejen rundt. Der er ingen begrundelser tilbage.

Altså kan det kun være, fordi skatteministeren af ond vilje har tænkt sig at straffe en bestemt gruppe i det danske samfund, nemlig dem, der har forsøgt at ernære sig som brugt-vognshandlere. At Miljøstyrelsen al den stund allerede den 13. juli 1999 skriver til Skatteministeriet, at nettoimporten af brugte biler er beskeden, og at det er uden betydning for det danske miljø, vidner jo om, at selve hovedargumentationen for forslaget – at det skulle være et miljøforslag – kan ministeren end ikke få opbakning til i Miljøstyrelsen.

Men hvad meget værre er: På det tidspunkt bliver det klart tilkendegivet over for skatteministeren, at forslaget formentlig vil være i strid med EU-retten. Alligevel fremsætter ministeren forslaget, og alligevel, altså mod bedre vidende, fortæller skatteministeren Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, at der ikke er nogen problemer med EU-retten.

Først da vi har fået afbrudt forhandlingerne ved tredjebehandlingen, først da jeg stiller spørgsmål 45 for at være helt sikker på, om ministeren nu er fast i kødet omkring EU-retten, først på det tidspunkt sender ministeren en embedsmand til EU og får den mundtlige besked, at der er overvejende sandsynlighed for, at Danmark kan risikere at blive indbragt for EF-Domstolen.

Altså havde Miljøstyrelsen ret, altså havde Folketinget ret, altså havde jeg ret. Dette forslag ville, hvis det var blevet vedtaget, være i strid med EU-retten. Men til trods for det så fortsætter regeringen med at fastholde forslaget. Man skriver dog til sidst i besvarelsen spørgsmål 45: »Jeg må erkende, at ændringsforslaget kan medføre tvivl, om den tilsigtede virkning med forslaget nu også fuldt ud bliver opnået. Derfor vil regeringen nøje overvåge udviklingen for at se, om der bliver behov for yderligere initiativer.«

De tre linjer er en ren tilståelse. Det er skatteministerens tilståelse af, at det her forslag er noget bras. Det har ikke længere noget sigte, og indholdet hænger ikke længere sammen. Det er et kludetæppe af ændringsforslag, og derfor har hr. Flemming Kofod-Svendsen fuldstændig ret. Hvis skatteministeren var et mandfolk, gik skatteministeren på talerstolen og erklærede, at lovforslag nr. L 58 vil blive trukket tilbage.

Så kan regeringen sætte sig ned og nøje overvåge og nøje se på udviklingen og nøje analysere, hvad der foregår. Og så kan regeringen komme med et ordentligt forslag, hvis man mener, at man vil det, til Folketinget, som Folketinget kan tage stilling til. Et forslag, der ikke har tilbagevirkende kraft. Et forslag, der ikke er i strid med EU-retten. Og et forslag, som ikke betyder, at selvstændige erhvervsdrivende i Danmark skal have ødelagt deres virksomhed.

Derfor til skatteministeren: Der er en eneste mulighed tilbage for at redde æren vedrørende dette mismask af et forslag, og det er at trække det. Det skal jeg derfor opfordre skatteministeren til at gøre.

Jens Peter Vernersen (S):

Med behandlingen af det her lovforslag, L 58, er der flere folketingsmedlemmer, der har fået en grundig indsigt i handelen med brugte biler. Vi er også blevet klar over, at der er en konkurrenceforskel på, om bilerne er hentet i Tyskland, eller om de har kørt på de danske landeveje. Det er klart blevet belyst over for Skatteudvalget af disse deputationer, vi har haft.

Der har været en favorisering af biler, som har kørt i Tyskland, på bekostning af biler, som har kørt i Danmark. Det har betydet, at det danske bilfolk, når de skulle ned og sælge bilen og købe en anden, efterhånden havde ganske meget besvær med at komme af med bilen. Disse oplysninger har vi også fået i Skatteudvalget ved disse deputationer, der har været på besøg,

og det har ikke kun været sådan dem, der har den ene side af synspunkterne.

Det, som det jo drejer sig om her – den debat, der har været om, hvorvidt loven har tilbagevirkende kraft – er, må jeg præcisere, pointere, at loven gælder fra den dag, lovforslaget er fremsat. Det kan man vel næppe sige er tilbagevirkende kraft. Det kunne man sige, hvis loven gik endnu længere tilbage.

Jeg forstår, at både Venstre og Frihed 2000 er af den opfattelse, at der skulle være mulighed for at registrere et betydeligt antal biler også i fremtiden. Det er også blevet belyst for Skatteudvalget, at det vil være konsekvensen, at der kunne registreres temmelig mange biler i den nærmeste fremtid, hvis det var sådan, at loven fik ikrafttræden på et senere tidspunkt.

Jeg synes, det er trist, at vi har folketingsmedlemmer, der er af den opfattelse, at der også fremover skulle være en favorisering af biler, som bliver hentet i Tyskland. Det mener et flertal i Folketinget åbenbart ikke, der skal være, men der er altså trods alt 89 mandater, der fortsat mener, at man skal lave en favorisering af disse biler, der bliver hentet i Tyskland. Det er jo virkeligheden med det her.

Så er spørgsmålet: Hvem kan så stemme for det endelige hovedforslag? Ja, der kan man vel sige, at nu er der imødekommet en række af de synspunkter, der har været fremme i sagen, og så skulle man jo tro, at det var ligetil at samle et bredt flertal. Det er det altså åbenbart fortsat ikke. Det synes jeg er dybt beklageligt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Nu ved jeg ikke, hvad hr. Jens Peter Vernersen har foretaget sig de sidste 14 dage, men det er tydeligvis ikke at have læst de ca. 200 bilag, der er i sagen. For hvis hr. Jens Peter Vernersen havde læst de bilag, så ville Socialdemokratiet jo i dag vide, at det jo ikke er et spørgsmål om, at der er folketingsmedlemmer, der kræver det ene og det andet. Det er simpelt hen således, at regeringen med Socialdemokratiets velsignelse har fremsat et forslag, som er i strid med EU-retten. Derfor har skatteministeren været nødsaget til over for Folketinget at stille et hav af ændringsforslag.

Derudover brokker hr. Jens Peter Vernersen sig over, at vi er nogle, der ikke synes, at det skal have tilbagevirkende kraft. Det synes vi ikke, fordi vi har det syn, menneskesyn, erhvervssyn, at Folketinget ikke bevidst skal gå

ind og smadre selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed, når det intet formål har.

Det er klart, at på det tidspunkt hvor forslaget bliver fremsat, der kan man have den tekst stående, men så kan man jo rette det ved ændringsforslag til tredje behandling, så har det haft den antihamstringsvirkning, som man i givet fald måtte ønske. Men det har der jo ikke været vilje til, for allerede under andenbehandlingen blev et sådant ændringsforslag fra Venstre stemt ned.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg må sige, at jeg er fuldstændig målløs over hr. Jens Peter Vernersens udtalelser her i forbindelse med den anden tredjebehandling af lovforslaget.

Jeg ved ikke, om hr. Jens Peter Vernersen vil forklare nøjere, at der ikke skulle være tilbagevirkende kraft i lovforslaget. Lovforslaget har virkning fra fremsættelsesdatoen, men der er da personer, som har købt biler, som de har stående i Danmark, som vil blive ramt af lovforslaget, og så har forslaget tilbagevirkende kraft.

Så vil jeg godt hamre en pæl igennem udtalelserne om, at det var trist, at der også fremover skulle være en favorisering, altså at en del af Folketingets medlemmer skulle ønske en diskriminering. Hvad er det da for noget sludder?

Vi har i betækningsbidraget givet udtryk for, at vi er enige i indholdet, i substansen i lovforslaget, og vi var ikke interesserede i at få biler, der svinede, herop at køre. Så jeg ved ikke rigtig, om jeg kan finde et ord, der er dækkende for hr. Jens Peter Vernersens fuldstændig fejlagtige opfattelse af andre folketingsmedlemmers holdning til forslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Till hr. Kim Behnke vil jeg sige, at vi har deltaget i præcis de samme møder, idet jeg forudsætter, at han har deltaget i alle møder. Det har jeg. Jeg har hørt, hvad der har været sagt. Jeg har læst disse knap 200 bilag. Men det ændrer jo ikke ved, at vi nu har et lovforslag, som kan vedtages, fordi det løser det problem, vi er stødt ind i. Der er taget hensyn til EU-retten. Det er jo virkeligheden.

En tilkendegivelse af, hvorvidt man er enig i substansen, bliver jo altså afklaret ved, om man stemmer for forslaget. Og det forstår jeg så, at man ikke gør.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det, der interesserer mig, er hr. Jens Peter Vernersens forståelse af lovforslag med tilbagevirkende kraft. Sådant som jeg hørte hr. Jens Peter Vernersen, så brugte han udtrykket: Vist nok ikke med tilbagevirkende kraft.

Hvad er hr. Jens Peter Vernersens definition i det øjeblik, man har købt en vare og importeret den til Danmark og solgt den videre, og så får man en ekstra afgift. Det mener hr. Jens Peter Vernersen slet ikke er lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Kim Behnke (FRI):

Hr. Jens Peter Vernersen er jo en opvisning i almindelig enten manglende vilje eller total uvidenhed. Der er jo ikke tale om, at det er regeringen og Socialdemokratiet, der tager hensyn til EU-retten. Der er tale om, at hvis ikke Folketingets flertal mod Socialdemokratiets ønske havde stoppet tredjebehandlingen, så havde man ladet vedtage en lov, som er EU-stridig. Det er altså oppositionen i Folketinget, hr. Jens Peter Vernersen kan takke for, at hans partifælle, skatteministeren, nu ikke skal slæbes for EF-Domstolen, fordi man har vedtaget noget, der er i strid med EU-retten. Og det skal udnævnes til, at det er regeringen og Socialdemokratiet, der har gjort noget særlig klogt. Nej, tværtimod. Man argumenterede for, at man skulle have ladet tredjebehandlingen gøre færdig og have vedtaget et forslag, der var EU-stridigt.

Hr. Jens Peter Vernersen bliver ved med at fremture med, at også fremover vil vi have et problem. Hr. Jens Peter Vernersen skal være opmærksom på, at Miljøstyrelsen – og det er jo ikke nogen hr. hvem som helst i den her forbindelse – allerede den 13. juli gør opmærksom på, at der intet grundlag er for det her lovforslag. Så der er ikke noget problem ud over, at Socialdemokratiet ønsker at smadre nogle selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Når vi her i Folketinget behandler lovforslag og støtter nogle lovforslag, så er det selvfølgelig, fordi der er et formål, vi gerne vil have tilgode. Det har selvfølgelig også været tilfældet med det her lovforslag. Men det er lige så afgørende, når vi vedtager lovforslag, at vi er sikker

på, at vores intentioner også bliver tilgodeset, og at vi gør det på en sådan måde, at de hensyn, vi i øvrigt skal tage med hensyn til lovkvalitet, også bliver taget.

Derfor vil jeg godt skruetiden tilbage til for 12 dage siden, den 4. november, hvor vi havde tredje behandling af det her forslag, som jo så fortsætter i dag, hvor det blev rejst fra højreside af Folketingssalen, at man ikke mente, at forslaget var tilstrækkeligt belyst, undersøgt. Og det er jo sådan i Folketinget, at det der med at udsætte en sag, når den er til behandling, tredje behandling, somme tider kan være udtryk for – kan man have mistanke om – at det er, fordi nogle vil træne en sag, genere en sag. Det behøver ikke at være tilfældet.

Det kan også være netop fordi, at vi som lovgivere har en forpligtelse til – uanset om man er enig i lovforslaget eller ikke enig i lovforslaget – at sikre, at lovforslagets gennemførelse sker på en ordentlig måde. Ved den lejlighed valgte vi så, til trods for at vi altså regnede med, at lovforslaget er i orden, at støtte oppositionen fra højre i deres ønske om at udsætte tredjebehandlingen til et eller andet senere tidspunkt, og dette senere tidspunkt er så nu.

Og selv om vi normalt støtter skatteministeren og tror på skatteministeren, så må vi sige, at i det her tilfælde er vi glade for, at vi valgte at lade tvivlen komme det til gode, om det her lovforslag egentlig var godt belyst. Vi er så også tilfreds med, at skatteministeren til i dag har tjekket det, som stille og roligt sagt burde være tjekket, inden man fremsætter lovforslag, nemlig at der ikke kan være tvivl om, at det her lovforslag, som vi vedtager i dag, ikke er i modstrid med gældende bestemmelser inden for EU.

Det har vi altså fået tjekket nu, og det er godt, men det burde selvfølgelig være sket tidligere. Derfor er det, som vi siger ja til i dag, selvfølgelig slet ikke det samme som fra starten af, men vi havde altså en god tro på, at tingene var i orden, og det viste sig så, at det var de ikke. Men så er det da i hvert tilfælde godt, at skatteministeren nu, når han skal bekendtgøre sine synspunkter, også er omvendt i retning af, at tvivlen selvfølgelig skal komme forslaget til gode med hensyn til at sikre, at det er i orden.

Og under alle omstændigheder var det jo skatteministeren, det var gået ud over, hvis ikke forslaget havde været EU-retmedholdeligt. Men vi støtter altså forslaget her og beklager også, at forløbet har været på den her måde, som det

har været, men må så omvendt sige, det da var godt, vi fik udsættelsen for 12 dage siden, så det, vi vedtager i dag, ikke eklatant er i strid med det, som er EU-gældende ret.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal nøjes med nogle enkelte bemærkninger til det, som ordførerne har været inde på.

Først til hr. Kim Behnke, der meget rigtigt henviste til sine bemærkninger tilbage ved tredjebehandlingen, da vi havde det i salen første gang, og hvor hr. Kim Behnke henviste til nogle udtalelser, som i en radioudsendelse var fremkommet fra FDM og en repræsentant for Statens Bilinspektion. Og det var sådan set det, der var hr. Kim Behnkes anledning til at anmode om, at sagen blev stoppet og sendt tilbage for at blive undersøgt nærmere.

Dér synes jeg så også, at vi lige skylder svaret på det spørgsmål, i og med at det jo var det, der var den angivelige anledning, og dér fremgår det nu af bilag nr. 157 i forhold til Statens Bilinspektion og bilag nr. 150 i forhold til FDM, at dér tror jeg ikke, vi kan blive så uenige om, at de udtalelser kunne i hvert fald ikke bruges sådan, som hr. Kim Behnke havde en bekymring om at de kunne forstås.

Så er det også rigtigt, at det er klart, at med den tid, der blev, fordi vi har haft EU-diskussionen, benyttede jeg anledningen til at få et par stykker af mine embedsmænd til at tage den direkte kontakt til Kommissionen. Og jeg har i fortrolig form orienteret udvalget helt præcist om, hvad det var for en nøjagtig tilbagemelding, jeg fik fra de pågældende embedsmænd.

Når det derfor i dag fremstår fra en række af ordførerne, som om der her var et lovforslag, som var i direkte strid med EU-lovgivningen, vil jeg godt sige: Det er jeg ikke enig i.

Der var et lovforslag, hvor der var uenighed om, hvorvidt det var i strid med EU-lovgivningen. Jeg er stadig væk overbevist om, at det, jeg sagde ved andenbehandlingen, og den vurdering, jeg lagde til grund i forhold til EU-medholdeligheden, stadig væk står til troende.

Vi kunne også konstatere, som udvalget er bekendt med, at der var to forskellige synspunkter repræsenteret i forhold til EU-medholdeligheden i Kommissionen.

Det, jeg derfor skulle tage stilling til, var, om det ville tjene denne sag at gå tilbage til Folketinget og orientere om EU-diskussionen, de tilbagemeldinger, jeg havde fået fra mine embedsmænd, og dermed bede Folketinget om at

vedtage et lovforslag, som der var en betydelig sandsynlighed for kunne ende i en retstvist.

Jeg føler mig stadig væk overbevist om, at vi ville kunne have vundet denne retstvist, men ingen kan – som jeg har sagt tidligere – give garantier. Dér var det min opfattelse, at det ikke ville være hensigtsmæssigt, og derfor stillede jeg det ændringsforslag, som vi bl.a. har til behandling her i dag.

Så er jeg lidt forundret over, at hr. Flemming Kofod-Svendsen, og jeg tror også hr. Kim Behnke, har brugt nogle ord som, at det er blevet et »tyndt« forslag, og at det ikke indeholder noget særligt, og opfordret til at trække forslaget. Samtidig giver samme ordførere udtryk for, at det er en ualmindelig skidt behandling af nogle forhandlere. Begge synspunkter kan ikke være rigtige.

Altså hvis det er uden indhold, kan det jo ikke have den mening, jeg har givet udtryk for, og som hr. Kim Behnke citerede: at det er uklart med den ændring, hvor katalysatordelen kommer til at tælle langt mindre og den samlede afgift dermed bliver mindre, end der var lagt op til, om det tilstrækkelig effektivt vil sikre, at biler, der indkøbes i Tyskland som brugte og får sat plader på – og her typisk gule plader i Danmark – vil få en afgiftsbelastning, som bliver lige så høj som på danske biler, der har kørt her fra nye af. Det har jeg givet udtryk for en tvivl om.

Med den reaktion, jeg har set fra forhandler-side, kan man så sige: Det er måske betryggende, for forhandlerne har jo i hvert fald givet udtryk for, at de mener, at det er et ganske effektivt forslag, der stadig væk står tilbage, når Folketinget om et lille øjeblik stemmer ved tredjebehandlingen. Og det kan godt være, det ikke var ment som en beroligelse for mig, men det er blevet opfattet sådan.

Må jeg så med hensyn til ikrafttræden, som er det andet hovedspørgsmål, vi har til diskussion, citere fra udvalgets bilag 143, der er en henvendelse til Skatteudvalget fra Danmarks Automobilforhandler Forening, der bl.a. skriver:

»Med hensyn til lovens ikrafttræden er det Danmarks Automobilforhandler Forenings opfattelse, at en afgiftsændring ikke bør omfatte biler, der er købt af slutbrugeren inden den dato (26. oktober 1999), hvor loven er fremsat. Danmarks Automobilforhandler Forening er således enig i skatteministerens ændringsforslag, der i øvrigt er i overensstemmelse med de

sædvanlige overgangsregler ved registrerings-afgiftsændringer for nye biler.«

Bare for at sende det signal, at når man fremstiller det, som om det her er noget fuldstændig danmarkshistorisk, så er det ikke rigtigt. Og så kan vi have vore diskussioner, og det bliver vi jo nok, selv om vi fortsætter eftermiddagen her ud, ikke fuldstændig enige om.

Så lad mig derfor takke udvalget, på trods af at jeg er helt enig i, at det har været en bøvlet sag. Jeg tror, det var mig, der brugte ordet »mandagsbil«, vil jeg sige til fru Mariann Fischer Boel, men andre er helt velkomne til at overtage ordet. Det er, som om der hviler onde ånder over afgifter, der har relation til biler, der kører på gule plader. Det er jo desværre ikke en ny erkendelse. Ikke desto mindre vil jeg takke udvalget for et godt samarbejde og også slutte med at glæde mig over, at et meget stort flertal, også hos partierne til højre i salen, har givet udtryk for, at det hovedindhold, lovforslaget har, er man enig i: at vi selvfølgelig bør have ens afgiftsregler på hvide og gule plader efter de principper, vi beregner det efter, og at man derfor er enig i forslaget, men vi har en lille tvist om ikrafttræden.

Med de bemærkninger skal jeg takke Folketinget og takke ikke mindst Skatteudvalget for et behageligt, om end til tider besværligt, samarbejde.

Kim Behnke (FRI):

Når skatteministeren giver udtryk for, at spørgsmålet om, hvorvidt det var EU-medholdeligt, jo var noget, der var tvivl om, skal jeg blot henvise til citatet endnu en gang fra Miljøstyrelsens brev af 13. juli. Allerede dengang blev der skabt tvivl om, hvorvidt forslaget var EU-medholdeligt. Alligevel fremsætter ministeren forslaget for Folketinget.

Endelig er der så, hvad der egentlig er sket i forhold til EU, og at ministeren da gerne havde taget en retssag. Ja, det er jo nemt at gøre det. Det er jo skatteyderne, der betaler alle omkostningerne, uanset om ministeren taber eller vinder. Så ministeren har ikke selv noget i klemme. Men det er jo en usympatisk måde at omgås skatteydernes penge på at rejse sager ved EF-Domstolen, som man på forhånd mere eller mindre ved at man kommer til at tabe.

Nu kan jeg jo ikke citere fra et fortroligt bilag, men jeg kan citere fra bilag 189, som er svar på spørgsmål 45. Der står:

»På trods af disse bevæggrunde var den samlede vurdering efter mødet med repræsentanter for Kommissionen, at der ville være en overvejende sandsynlighed for, at Danmark kunne risikere at blive indbragt for EF-Domstolen, såfremt lovforslaget fastholdes uændret.«

For dem, der ikke er vant til at læse den slags EU-sprog, står der på almindeligt dansk, at ministeren ville tabe. Og hvorfor skal man så ulejlige skatteyderne med at betale for en retssag, man på forhånd taber. Det er jo lige så absurd, som når miljøministeren render rundt og på Danmarks vegne fører sager om dåser osv.

Så med hensyn til, hvorvidt man skal trække forslaget:

Når jeg synes, ministeren burde trække forslaget, og siger, at det ikke har noget indhold, så er det i forhold til det, der var ministerens formål med lovforslaget. For det formål er ikke længere til stede, al den stund det er sådan, at med ændringsforslag på ændringsforslag er de elementer trukket ud, og al den stund det i dag ligger grundigt dokumenteret, at forslaget ikke har noget som helst miljøsigte. Det var ellers ministerens grund til at fremsætte forslaget oprindelig, så man kunne få stoppet importen af alle de her såkaldt og fejlagtigt påstået svinende biler fra Tyskland.

Det formål er nu væk. Tilbage er der et eneste formål, og det er nok så usympatisk, nemlig at forslaget har en direkte skadelig virkning over for selvstændige erhvervsdrivende i Danmark. Og dér kan jeg ikke forstå, at regeringen absolut skal drive klappjagt på en enkelt branche – slet ikke, når ministeren i bilag 189 i de sidste tre sætninger skriver og erkender, at forslaget er uden virkning, men at man nu nøje vil overvåge udviklingen. Hvorfor skal man genere en enkelt branche, mens den overvågning finder sted? Hvorfor ikke følge udviklingen og se, om der overhovedet er behov for lovgivning på det her område, eller om det er, som Miljøstyrelsen vurderede den 13. juli: at nettoimporten af brugte biler er beskeden og det miljømæssigt er uden betydning.

Det er det, som ministeren ikke svarer på i dag. Hvorfor fulgte man ikke Miljøstyrelsen råd, og hvorfor trækker man ikke forslaget, når man erkender, at det alligevel ikke har den ønskede virkning?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke har i flere omgange skamredet et brev fra Miljøstyrelsen, der sådan set ikke har

noget med det her lovforslag at gøre, i og med at det var en helt generel bemærkning i forhold til et spørgsmål udefra. Derfor er det også forkert, som det blev sagt tidligere, at det var sendt til Skatteministeriet. Det var et spørgsmål udefra i forhold til noget helt generelt. Men sådan kan man jo gøre. Det kan vi jo begge to, hvis der er brug for det, ikke? I hvert fald kan hr. Kim Behnke.

Det andet, jeg godt ville sige, var, at hvis det er sådan, at man siger »ministeren skriver«, og det derefter lyder, som om man citerer, så bør man i hvert fald være mere omhyggelig, end hr. Kim Behnke er, når han siger, at forslaget er uden virkning. Det tror jeg ikke hr. Kim Behnke kan finde noget som helst grundlag for; det er hans løst sagte fortolkning af det, der står.

Endelig vil jeg godt takke hr. Kim Behnke for, at han siger: Jamen det er rigtigt, at man skal foretage en nøje vurdering af – når man står, som jeg stod – om man skal bede Folketinget om at vedtage lovforslag, som der er en risiko for, endda en stor sandsynlighed for, ender ved domstolene, også selv om man mener, at man har en god sag. Det kunne jo godt være, der var andre metoder, der var mere hensigtsmæssige.

Og hvis hr. Kim Behnke ville læse det bilag, han i øvrigt læste op fra, ville han se, at der er en lang række argumenter dér samt yderligere belæg for, hvorfor vi stadig væk mener, vi har en god sag. Det vil jeg ikke opfordre ham til at ulejlig Folketinget med.

Og endelig formålet: Altså hvis det er sådan, at jeg skal tro på det, som forhandlerne siger er virkningen af det her forslag, så opfylder det fuldt ud og udelt formålet, nemlig at det holder op med at være mere interessant at hente gamle brugte biler i Tyskland, som miljøforurenere, end at handle med almindelige danske biler, så vi får faset de gamle biler ud.

Jeg har udtrykt en tvivl om, hvorvidt vi med ændringerne når målet fuldt ud – der er jo ingen tvivl om, at vi når meget langt, men om vi når målet fuldt ud – og derfor har jeg løftet en lille pegefinger og sagt, at hvis det er sådan, at resultatet af det her forslag ikke er, at vi undgår at få biler i stride strømme ind fra Tyskland, som de ikke selv ønsker og har pålagt særlige afgifter for at undgå skal miljøsvine i Tyskland, altså hvis de skal flyttes til Danmark og køre her, så har vi stadig væk et problem. Hvis det er sådan, at forhandlerne har ret i, at forslaget har den virkning, de siger det har, så har vi løst

problemet. Det ville jo være en stor tilfredsstillelse, tror jeg, for os begge to.

Kim Behnke (FRI):

Det er urimeligt, at en minister går op og siger, at der importeres i stride strømme af biler, der forurener osv. Der er tale om omkring 10.000 biler om året. Alene nysalget af biler i Danmark ligger på omkring 140.000-150.000. Så det er ubetydeligt, som Miljøstyrelsen jo har godtgjort, og uden miljømæssig sammenhæng.

Det citat, som ministeren mente var forkert af mig, var – og jeg skal så citere det fuldstændig ordret: »Jeg må erkende, at ændringsforslaget kan medføre tvivl om, om den tilsigtede virkning med forslaget nu også fuldt ud bliver opnået.«

Når ministeren skriver, at han er i tvivl om, om den tilsigtede virkning med forslaget bliver opnået, så burde ministeren over for Folketinget lade være med at insistere på at få forslaget gennemført. Det var min fortolkning af det, ministeren har skrevet i besvarelsen af spørgsmål nr. 45.

Det her forslag opfylder ét eneste formål, nemlig at lukke nogle danske virksomheder. Det synes jeg ikke er særlig sympatisk.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke bør vænne sig til, i hvert fald hvis det er med mig i den anden ende, at tage det, jeg skriver, for pålydende i stedet for at henholde sig til sine egne fortolkninger, der ofte er forkerte.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 6 uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen af skatteministeren (Ole Stavad), ændringsforslag nr. 2 i tilføjelsen til tillægsbetænkningen, ændringsforslag nr. 7 uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen af skatteministeren (Ole Stavad) og ændringsforslag nr. 3-5 i tilføjelsen til tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 53 stemmer (S, SF, RV og EL,) mod 51 (V, KF, DF, CD, KRF, FRI og UP).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2000.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).

(Fremsat 5/10 99. Første behandling 7/10 99.

Betænkning 27/10 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.